

שעריה אפר ושפר כות
 בריחה מלפח ושריה
 בגימ איו תורה גם
 נביאה לאמי נאו חוזו
 מיהוה וישבו לארץ ית
 דמוזקני בת ציוז העלו
 עפר על ראשם הגדוע
 שקים הורידו לארץ
 ראשו פתלת ירושלם
 בלו ברמעות עני חנה
 חמרו מעי נשפר
 לארץ כבדו על שפר
 בת עמי בעטה עולל
 וזנק פרחות קריה
 לאמותם יאמרו איה
 רגו ויז כהת עטפס כח
 כחלל פרחות עיר בת
 כהשתפר נפשם אל חוק
 אמותם מיה אעידות
 ומה אדמה לד חבר
 ירושלם מה אשוה לד
 ואנחמד פתולת פת ציוז
 כי גדול כים שברך מי
 ירפאלד נביאך חוזו
 לד שוא ותפל ולא גלו
 על עניך להשיב שבתך
 ויהוולד משאות שוא
 ומדוחים ספקו עליך
 בפנים כל עברי דרך
 שרקו וינעו ראשם על

אדע ולא חמל את כל
 נאות יעקב הרס בעבות
 מכערי פתיחה הגיע
 לארץ חלל ממלכה
 ושריה גר עבדו את
 כל קרו ישראל השוכ
 אחור ימינו מפני אויב
 ויבער בעקב פאשלה
 לחנה אלה סכני הוד
 קשה כאויב נעב ימינו
 כיצ ויהי כל מחמדו
 עיוז כאהל בת ציוז שפר
 פאש חמתו והיה ארע
 פאויב כל עי ישראל
 בלע כל ארמנותיה שחוק
 מכערו ויורכפת יהודה
 תאנה ראניה ויהמס
 כג שפר שחוק מזערו
 שפח ארע בניו מזערו
 ושבת וינאז פועס אפ
 מלד וכחו ונה ארע נ
 מזבח נאר מקרשו ה
 הסגיד כיד אויב חמות
 ארמנותיה קול נתעבת
 פכית יהוה כיום מזערו
 השב ארע להשחורת
 חומת בת ציוז נטה קו
 לאחשיב ירו מבלעות
 ויאכל חל וחמי יהוד
 אמללו טבעו בארץ

צרו חיתה ירושלם
 לגרה בניחם צרויך
 הוא יהוה כי פיהו מין
 מדתי שמי עו נא כל
 העמים וראו מכאבו
 בתולתי וכחורי הלבו
 בשבוי קראתי למאת
 חמה רמוז כהני וקני
 בעיר געו כי בקשו
 אבל למי וישבו את
 נפשם וראה יהוה כי ע
 לי מי עי חמרו נחפ
 לבי בקרבי כי מדומת
 מרית מחוץ שבלד
 חרב בבית פמדת שמ
 שמי עי כי נאנחה אנאז
 מנת לי כל אוילי שמע
 רעתי ששו כי אתוד
 עשית הבאת זס קראת
 ויהיו כמוז ותנא כל
 רעתם לפנך ועולל
 למי פאשר עוללת לו
 על כל פשעי כי רפית
 אנהתי ולבי הוי
 אויב יעוב כאפני ארע
 אתבת ציוז השליד מה
 משמים ארץ תפארת
 ישראל ול אובר הדום
 רגלו כיום סאפו בלע

219